

Nota Standplaatsen 2016

Hoofdstuk 1 Inleiding

Voorwoord

De gemeente Assen is een bruisende stad. Er gebeurt van alles in de openbare ruimte. Zo zijn er evenementen, sportmanifestaties en markten. Ook vinden we in de hele stad vaste standplaatshouders die hun waren aanbieden, vaak als aanvulling op het winkelbestand. Dat zijn bijvoorbeeld de patat-, vis-, loempiaverkopers, maar ook de standplaatshouders die elk jaar in het winter- of zomerseizoen een plek innemen. Denk hierbij aan oliebollenverkopers in de winter en aan ijsverkopers in de zomer. Naast de vaste standplaatsen vormen de tijdelijke standplaatsen een grote groep. Het hele jaar door zijn er wel standplaatshouders in de stad die voor kortere tijd een plek innemen. Het gaat daarbij zowel om standplaatshouders met ideële doelen als om standplaatshouders met commerciële doelen. Bij de eerste groep valt te denken aan organisaties als Amnesty International, Stichting Wakker Dier, Ouderenhulp en politieke partijen. Bij de tweede groep gaat het vaak om het promoten van producten als chips of frisdrank of het promoten van het eigen bedrijf. Ook vraagt een commerciële standplaatshouder wel een tijdelijke plek aan vlak bij een evenement en voor de duur van het evenement. Het gaat dan meestal om de verkoop van goederen. Al deze standplaatsen maken gebruik van de openbare ruimte. Meestal staan ze op gemeentegrond. Soms staan ze op particulier terrein.

Vooral de tijdelijke standplaatsen zijn zeer uiteenlopend van aard en worden het gehele jaar door aangevraagd. Het gaat om ongeveer 30 aanvragen per jaar. De vaste standplaatsen schommelen rond de 10 plaatsen die ingenomen worden in de stad. Daarnaast zijn er nog ongeveer 6 seizoenstandplaatsen die jaarlijks worden ingenomen. Dit beleid betreft dus de standplaatsen die verspreid over de hele stad in de openbare ruimte staan. Het beleid gaat niet over standplaatsen die samen de warenmarkten vormen. De regels daarvoor staan in de Marktverordening en het Marktreglement.

Aanleiding van de actualisatie van het beleid

Het bestaande beleid is onoverzichtelijk en bestaat uit de Notitie standplaatsen en venten, februari 2006, het maximumstelsel en de wachtlijst. Het maximumstelsel houdt in dat de plekken zijn aangewezen voor vaste standplaatsen.

Vooral ruimtelijke ontwikkelingen, nieuwe aanvragen, het feit dat het bestaande beleidsnota verouderd is en de verwarring over wat nu eigenlijk wordt verstaan onder een standplaats en geven aanleiding voor actualisatie van het standplaatsenbeleid.

Belang van het actualiseren van het standplaatsenbeleid

Er zijn verscheidene belangen met betrekking tot de openbare ruimte. Er is behoefte aan activiteiten in de openbare ruimte, zoals het organiseren van evenementen, kermissen en warenmarkten. Ook zijn er belangen van omwonenden, winkeliers en horecagelegenheden. Zo willen restaurants en cafés graag terrassen uitzetten in de openbare ruimte. Hiernaast is het belangrijk om een aantrekkelijke en levendige stad te zijn. Een stad die onder andere Schoon, Heel en Veilig is draagt hieraan bij.

Het is zaak tussen al deze belangen een goede balans te vinden.

Daarbij zal in gebieden waar het erg druk is en veel van de genoemde belangen om voorrang strijden, minder mogelijk zijn dan in gebieden waar minder belangen met elkaar botsen. De verschillende belangen vragen om regulering.

Doel van het standplaatsenbeleid

Het moet duidelijk zijn welke regels er gelden en de regels moeten weer één overzichtelijk geheel worden. Er is onduidelijkheid over de criteria waar zowel vergunningverleners als handhavers aan moeten toetsen. In de loop van de jaren zijn er ook allerlei vormen van standplaatsen ontstaan. Het beleid sluit niet meer bij de praktijk aan.

Wat regelen we wel in deze nota

Met het nieuwe beleid willen we het volgende bereiken:

het beleid eenvoudiger en overzichtelijker maken;

meer aansluiten aan de praktijk (nieuwe definities in voeren voor de meeste voorkomende soorten standplaatsen);

gezonde leefstijl bevorderen (frietkramen bij scholen weren);

waarborgen flexibiliteit (een mogelijkheid invoeren waarbij het college beoordeelt of een nieuw initiatief/bijzonder geval een plek kan krijgen);

administratieve druk vermindert (de wachtlijst afschaffen);

de afhandeling van aanvragen makkelijker maken;

de criteria waaraan getoetst wordt duidelijker formuleren;

het voorkomen van bezwaarprocedures.

Wat regelen we niet in deze nota

Geen beleid voor de warenmarkt of voor standplaatsen die onder een evenementenvergunning vallen

Standplaatshouders die samen de warenmarkt vormen vallen niet onder deze regels. Voor hen geldt de Marktverordening en het Marktreglement. Als een organisatie een evenement organiseert en in de aanvraag ook standplaatshouders opneemt, dan geldt de evenementenvergunning ook voor die standplaatshouders. Dit beleid ziet niet op standplaatshouders die onder een evenementenvergunning vallen, raamverkoop en verkooppunten die een relatie hebben met een direct naast liggend en ermee verband houden bedrijfsvestiging.

Kader

Het beleid is een uitwerking van de weigeringsgronden van artikel 1.8 en 5.18 van de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Assen (APV). Een vergunning voor een vaste standplaats kan op grond van deze artikelen worden geweigerd in het belang van de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu, of vanwege de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving, (bijlage 1: juridisch kader).

Hoofdstuk 2 Wat is een standplaats?

Artikel 5:17 van de APV stelt dat onder een standplaats wordt verstaan: het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de open lucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten aan te bieden. Deze omschrijving is ruim en heeft geleid tot vele creatieve invullingen door standplaatshouders. Van verkoop van goederen vanuit een professionele verkoopwagen tot het geven van informatie vanuit een partytent of van achter een tafel.

Het gaat dus om:

in de openlucht;

in de openbare ruimte;

vanaf een vaste plek.

Verkoopmiddelen in een overdekte hal, of op een besloten terrein vallen niet onder het begrip standplaats. Ook een verkoopwagen die rondrijdt en zo nu en dan stopt op verschillende plekken valt niet onder dit begrip. In dit laatste geval is er sprake van venten. Venten is vergunningsvrij.

Bestaand beleid

Vaste standplaats

Van oudsher kennen we de standplaats die het hele jaar door elke week wordt ingenomen. Vanuit de standplaats worden goederen te koop aangeboden. De standplaatshouders zijn ondernemers die met de verkoop hun boterham verdienen. Dit noemen we onder het huidige beleid een vaste standplaats. De standplaatshouder krijgt een vergunning voor onbepaalde tijd.

Tijdelijke standplaats

Daarnaast worden vergunningen aangevraagd om voor bepaalde tijd vanaf een vaste plek iets aan te bieden of te verkopen. Meestal gaat het dan om aandacht vragen voor iets en niet om het verdienen van een boterham. Maar ook commerciële ondernemers vragen wel een tijdelijke vergunning aan. Bijvoorbeeld een oliebollenkraam of een snackkraam in de buurt van een evenement, of bij de opening van een winkel. Onder het huidige beleid noemen we deze standplaatsen tijdelijke standplaatsen. De vergunninghouder krijgt een vergunning voor bepaalde tijd.

Scheefgroei

Het onderscheid in vaste en tijdelijke standplaatsen is de enige onderverdeling die we nu kennen.

Dit betekent dat onder het huidige beleid we alle soorten standplaatsen onder deze twee noemers proberen te brengen. Zo zijn er standplaatshouders die elk jaar voor dezelfde plek een vergunning aanvragen om in de maanden november tot februari oliebollen te verkopen. Een aantal krijgt hiervoor een vergunning voor onbepaalde tijd, in die zin dat zij elk jaar op dezelfde plek mogen staan in de winterperiode. Zij hoeven niet elk jaar weer een aanvraag in te dienen en worden gezien als vaste standplaatshouders. Er zijn echter ook standplaatshouders die wel elk jaar een aanvraag indienen om in het winterseizoen oliebollen te verkopen. Zij krijgen een tijdelijke vergunning en nemen ook elk jaar dezelfde plek in. Hier gaan dus tijdelijke en vaste vergunningen onder het huidige beleid door elkaar lopen.

Aan de ene kant zijn standplaatshouders die elk jaar moeten aanvragen in het nadeel ten opzichte van standplaatshouder met een vaste standplaats. Zij moeten immers elk jaar een aanvraag indienen. Om verzekerd te zijn van dezelfde plek als het jaar daarvoor dienen deze standplaatshouders zelfs al in het eerste kwartaal van het jaar een aanvraag in voor het laatste kwartaal van het jaar.

We willen deze scheefgroei tegen gaan door middel van duidelijke definities met betrekking tot standplaatsen die veel voorkomen. We hebben niet de illusie dat we alles in definities kunnen vangen, want gebleken is dat standplaatshouders zeer creatief zijn. Maar het grootste gedeelte kunnen we wel onder de nieuwe definities scharen. Voor vormen van standplaatsen die niet exact onder een definitie vallen zullen we aansluiten bij de definitie die het meest recht doet aan de standplaats. En in bijzondere gevallen kan ofwel artikel 4.84 Awb uitkomst bieden in bijzondere situaties. Conform dit artikel mag het college gemotiveerd afwijken van het beleid.

Nieuw Beleid

Gekozen is voor een nieuwe terminologie. De nieuwe definities benaderen de feitelijke situaties het meest. Bovendien wordt met de nieuwe term 'continue standplaats' in plaats van vaste standplaats verwarring voorkomen met de term vaste standplaats voor een plek op de warenmarkt.

Er valt een indeling te maken tussen standplaatshouders die elke week het hele jaar door staan, en standplaatshouders die voor bepaalde tijd staan en niet elke week. Daarnaast kennen we standplaats-

houders die alleen in een seizoen staan. Hiermee hebben we alle bekende categorieën standplaatsen genoemd. Voor deze standplaatsen hebben we de volgende definities geformuleerd:

continue standplaats;

seizoenplaats;

incidentele standplaats;

tijdelijke standplaats.

De continue en seizoenplaats mogen voor onbepaalde tijd ingenomen worden. De incidentele en tijdelijke standplaatsen mogen voor bepaalde tijd ingenomen worden. De standplaatsen moeten met een mobiel verkoopmiddel worden ingenomen.

Hierbij sluiten we ook aan bij de definities die in bijvoorbeeld Groningen worden gehanteerd.

Continue standplaats

Dit is de standplaats die elke week het hele jaar door staat. En de vergunninghouders krijgen een vergunning voor onbepaalde tijd.

De keuze om continue standplaatsvergunningen af te geven voor onbepaalde duur vloeit voort uit EU-regels. Zo bepaalt de Dienstenrichtlijn dat er voor het aanbieden van diensten geen belemmeringen mogen worden opgeworpen in de EG-landen.

Een vergunningstelsel wordt gezien als een dergelijke belemmering. Alleen als goed gemotiveerd wordt waarom toch een vergunningstelsel nodig is, en dit wordt gemeld, kan er van de Dienstenrichtlijn worden afgeweken. Weliswaar worden via continue standplaatsen voornamelijk goederen aangeboden en geen diensten, maar dit neemt niet weg dat de VNG aanbeveelt ook voor de verkoop van goederen zo min mogelijk belemmeringen op te werpen. De VNG adviseert dit ook omdat feitelijk onderscheid niet altijd te maken is. Naast de dienstenrichtlijn hebben de EG-regels van vrij goederenverkeer dezelfde achtergrond als de Dienstenrichtlijn: het voorkomen van belemmeringen voor het vrije verkeer van goederen en het recht om zich te kunnen vestigen in een EG-land. Een vergunning afgeven voor kortere duur dan onbepaalde tijd betekent dat een ondernemer steeds weer opnieuw moet aanvragen om een plek in de stad in te nemen, dat is in strijd met de genoemde EG-regels. Bovendien hebben we onder het oude beleid voor vaste standplaatsen steeds een vergunning voor onbepaalde tijd afgegeven. We hebben geen grond om daarvan af te wijken. Bovendien past het in het uitgangspunt van deregulering om geen extra regels op te werpen.

Seizoenplaats

De standplaatsen worden of wel in het winterseizoen of het zomerseizoen ingenomen.

Standplaatshouders die in de winter oliebollen verkopen

In de winter worden de seizoenplaatsen voornamelijk ingenomen door standplaatshouders die oliebollen verkopen.

De periode waarin oliebollenkramen kunnen staan is van 1 oktober tot 1 februari. We willen deze periode voor iedereen gelijk houden.

Standplaatshouders die in de zomer ijs verkopen

Daarnaast hebben we voornamelijk ijsverkopers die in het zomerseizoen verkopen. Bij een goed voorjaar en lange zomer (met een goede nazomer) staan zij maximaal acht maanden achtereen. Wij willen ijsverkopers een seizoenvergunning van maximaal acht maanden geven. Zij moeten wel een mobiel verkoopmiddel hebben. Omdat het hier ondernemers betreft die in het seizoen hun omzet moeten halen, wordt voorgesteld de vergunning voor onbepaalde tijd af te geven. Ook nu zijn er oliebollenverkopers en ijsverkopers die elk seizoen staan met vergunning voor onbepaalde duur. Zij hoeven dan niet elk seizoen opnieuw een aanvraag in te dienen.

Standplaatsen die oliebollen verkopen

Onder het nieuwe beleid willen we alle aanvragen voor het elk jaar innemen van een standplaats voor de verkoop van oliebollen in het winterseizoen opvatten als aanvragen voor een winter seizoenplaats. Ook al wil de standplaatshouder met oliebollen niet volledig deze periode staan, maar bijvoorbeeld twee weken, een maand, of een dag, wordt hij aangemerkt als een winterseizoenplaats. Als hij elk jaar wil staan krijgt hij een seizoenvergunning voor onbepaalde tijd. Hierdoor heffen we het eerder genoemde onterechte onderscheid op tussen oliebollenverkopers met een vaste vergunning en oliebollenverkopers met een tijdelijke vergunning die elk jaar een plek innemen.

Binnen de vergunning verlening voor continue standplaatsen bestaat de mogelijkheid om aan te geven welke dagen een aanvrager wil gaan staan. De overige dagen kunnen dan door andere aanvragers worden ingevuld. Deze mogelijkheid zullen we ook bieden voor seizoenstandplaatsen waarbij er sprake kan zijn van een aaneengesloten periode.

Incidentele standplaats

Dit is de standplaats die kortdurend wordt ingenomen. Het gaat daarbij vooral om standplaatshouders die een goed doel onder de aandacht willen brengen. Daarnaast vragen ook commerciële standplaatshouders vergunning aan om in de buurt van een evenement of bij een opening van een winkel voor korte tijd te staan.

Duur van een incidentele standplaats

Een gebruiker van een incidentele standplaats mag maximaal één dag staan. Dit heeft te maken met het feit dat de aanvragen veelal de drukste gebieden betreffen. Daar zijn zoveel activiteiten dat langer staan niet mogelijk is. De aanvragen voor incidentele standplaatsen worden niet uitgebreid ruimtelijk getoetst en er wordt geen omgevingsvergunning voor afgegeven.

Indien incidentele standplaatsen langer staan dan is de impact op de buurt groter en zal wel een volledig ruimtelijke toetsing plaats moeten vinden. Dat past echter niet bij het karakter van een incidentele standplaats.

We hebben de duur beperkt, zodat het karakter van een incidentele standplaats behouden blijft en er geen verkapte continue standplaatsen ontstaan. Zo krijgen ook anderen een kans en loopt de stad niet vol met standplaatshouders die lange tijd blijven staan. De voorwaarde dat niet langer mag worden gestaan valt te onderbouwen vanuit de openbare orde, veiligheid en milieu. Als er te veel, tegelijkertijd in de stad gebeurt en als daarnaast een standplaats te lang staat, is dat schadelijk voor het milieu (bijvoorbeeld ontstaan van zwerfafval), en wordt de doorstroom van publiek belemmerd.

Aanvraagtermijn

Een incidentele aanvraag wordt vaak heel kort voor de datum dat men de plek in wil nemen aangevraagd. We willen voor een incidentele aanvraag een aanvraag termijn laten gelden van vier weken, zodat de gemeente wel voldoende tijd heeft om de aanvraag te beoordelen.

Tijdelijke Standplaats

Naast de continue en incidentele standplaats voeren we de definitie *tijdelijke standplaats* in.

De vergunning voor een tijdelijke standplaats wordt meestal gegeven voor een standplaats in een gebied dat nog in ontwikkeling is. Er is bijvoorbeeld nog niet duidelijk wat de verkeersstromen worden, of een terrein wordt binnen een bepaalde tijd anders ingericht. De gemeente zal goed moeten motiveren dat een terrein nog in ontwikkeling is en dat bijvoorbeeld overlast of verkeersveiligheid nog niet goed valt in te schatten. Het merendeel van deze vergunningen wordt verstrekt aan commerciële standplaatshouders. Zij willen graag op den duur een continue vergunning om hun producten te verkopen in het nog te ontwikkelen gebied. Het is echter nog niet duidelijk of dit kan. Vandaar dat een vergunning wordt gegeven voor een bepaalde tijd, meestal voor één of twee jaar. Het is dus mogelijk dat deze vergunning wordt omgezet in een continue vergunning voor onbepaalde tijd. Mocht dit niet kunnen dan moet de standplaatshouder op zoek naar een andere plek. Hij kan geen rechten aan de tijdelijke vergunning ontlelen. Hij weet dat het een tijdelijke vergunning is en hij gaat zelf het risico aan om in een gebied te gaan staan waar het onzeker is of het een permanente plek kan worden. Dat behoort tot zijn ondernemersrisico.

Er wordt dus een tijd overbrugd, de tijd waarin duidelijk moet worden of de vergunning van tijdelijk omgezet kan worden naar continue, of de tijd tot aan het moment dat duidelijk wordt dat de plek niet geschikt is voor een continue standplaats. Ook onder het huidige beleid worden vergunningen voor meestal een jaar of twee jaar afgegeven als nog niet duidelijk is hoe een gebied zich ontwikkelt.

Daarnaast kan een tijdelijke vergunning afgegeven worden in een bijzonder situatie als een standplaatshouder een plek voor een bepaalde tijd wil innemen. Het kan bijvoorbeeld gaan om een standplaatshouder die langer wil staan dan mogelijk is volgens de criteria voor een incidentele vergunning. Per locatie zal een afweging gemaakt worden of een tijdelijke vergunning op die plek mogelijk is en of een omgevingsvergunning nodig is. Het gaat hier dus om situaties die eigenlijk tussen een continue vergunning zitten.

Het moet goed gemotiveerd worden dat het hier tijdelijk kan. Er kunnen geen rechten voor de toekomst aan worden ontleend.

Ook kan de tijdelijke vergunning gebruikt worden voor een periode als proef. Bijvoorbeeld een standplaatshouder wil een terras, maar het is niet helemaal duidelijk of het op die bepaalde plek wenselijk is. Als de standplaatshouder er mee instemt, kan een vergunning voor bijvoorbeeld een jaar afgegeven worden. Deze periode wordt gebruikt om te kijken of het terras daar kan en of er zich al dan niet incidenten voordoen.

Hoofdstuk 3 Wat zijn de kenmerken van een standplaats?

Mobiliteit

Een kenmerk van een standplaats, waarmee het zich onderscheidt van een bouwwerk zoals een kiosk, is de mobiliteit. Dit houdt in dat een verkoopmiddel niet 's nachts mag blijven staan.

De standplaatshouder moet een uur van tevoren zijn standplaats opbouwen en inrichten en tot een uur na het beëindigen van de verkoop, zijn standplaats weer ontruimen. Dit is bedoeld om te voorkomen dat er vooral bij de continue standplaatsen permanente bouwwerkjes ontstaan. Voor bouwwerken moeten bouwvergunningen aangevraagd worden.

De mobiliteitseis is belangrijk omdat:

er anders sprake zou zijn van oneerlijke concurrentie met kiosken en winkels die een hogere investering eisen zoals grondverwerving en het verkrijgen van een bouwvergunning;
de openbare ruimte waarop de standplaats is gereserveerd ook beschikbaar moet blijven voor andere functies;

de ruimtelijke invloed en de beleving van het uiterlijk van een mobiele kraam wezenlijk anders is dan die van een vast verkooppunt. Een mobiele standplaats wordt gezien als een 'kraam', dit wil zeggen een tijdelijk verschijnsel in de openbare ruimte. Een vast verkooppunt als een kiosk heeft een permanente uitstraling en wordt ervaren als een bouwwerk. Er is dan geen sprake meer van openbare ruimte, maar van geprivatiseerde ruimte.

de ervaring leert dat een standplaats die niet aan de mobiliteitseisen hoeft te voldoen vaak in de loop der tijd een permanent uiterlijk krijgt. Zo worden bijvoorbeeld de wielen weggewerkt, de luifel uitgebreid tot overdekt terras, een gedeelte van de apparatuur of opslag naar buiten verplaatst, permanente nutsvoorzieningen aangesloten, aanbouwen gerealiseerd, et cetera. De handhaving hierop wordt bemoeilijkt als niet aan de mobiliteitseisen wordt vastgehouden.

Alle standplaatshouders in de stad hebben een mobiel verkoopmiddel.

Terrassen

We willen geen terrassen bij standplaatsen in de winkelcentra. Wel zijn twee statafels bij de verkoop van etenswaren toegestaan. In de minder drukke gebieden zijn terrassen afhankelijk van de locatie mogelijk.

Uitzondering op mobiliteit

Op industrieterreinen mogen standplaatshouders hun verkoopwagen laten staan, aangezien er geen woningen in de buurt zijn en ze daarom geen overlast verzorgen. Ook zijn industriegebieden rustige gebieden waar niet veel gebeurt in de openbare ruimte.

Wel zal er op toe gezien worden dat er geen aanbouw plaatsvindt of dat het verkoopmiddel veranderd in een vast bouwwerk. De verkoopwagen op zich moet wel mobiel en eenvoudig verplaatsbaar zijn.

Het persoonlijk innemen van een standplaats

Een ander kenmerk van een standplaats is dat de standplaats persoonlijk wordt ingenomen. De vergunning staat op naam van een persoon, de vergunninghouder. Deze persoon mag zijn vergunning niet aan een ander overdragen. De vergunninghouder staat zelf in de kraam. Hij mag zich wel laten bijstaan door één of meer personen.

In artikel 1:5 van de APV is bepaald dat de vergunning persoonlijk is, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald. Volgens de toelichting bij dit artikel in de modelverordening van de VNG is een standplaatsvergunning een voorbeeld van een persoonsgebonden vergunning. Dit vanwege het persoonlijk karakter van de ambulante handel en omdat het aantal aanvragen om vergunning het aantal te verlenen vergunningen meestal verre overtreft. Het zou onredelijk zijn als een standplaatsvergunning zonder meer kan worden overgedragen aan een ander terwijl een groot aantal aanvragers belangstelling heeft.

Er zijn standplaatshouders die verzocht hebben om een overdrachtsregeling. Vaak willen zij hun onderneming overdragen aan een familielid als zij de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt.

We willen echter geen overdrachtsregeling invoeren. Ten eerste vinden we het gezien ook toelichting van de VNG onredelijk om het voor andere aanvragers onmogelijk te maken om ooit een goede plek in te nemen. Want op de beste plekken is het rendabel om er te blijven en zal men daar ook het liefst de zaak aan een ander overdragen. Bovendien is het vanuit ruimtelijk oogpunt niet wenselijk dat plekken in de stad van generatie op generatie ingenomen worden. Een stad die in ontwikkeling is zal ook ruimtelijk wijzigen waardoor plaatsen voor standplaatshouder zullen vervallen. Dit is een grond voor intrekking van de vergunning. Het wordt moeilijker om een plek voor een standplaatshouder te laten vervallen als deze investeringen heeft gedaan voor de volgende generatie. Hiermee voorkomen we tevens dat er een economische waarde aan de vergunning wordt toegekend.

Het huidige beleid kent een uitzondering op het persoonlijk innemen. Dit is bij overlijden van de vergunninghouder. We handhaven deze uitzondering om bij overlijden van de vergunninghouder de vergunning over te laten zetten op de echtgenote, de geregistreerde partner of de partner met samenlevingscontract. We breiden deze mogelijkheid uit met de situatie waarin een vergunninghouder volledig arbeidsongeschikt of voor 50% of meer arbeidsongeschikt wordt. De arbeidsongeschiktheid moet medisch aangetoond kunnen worden.

Deze overdrachtsregeling heeft als achtergrond dat buiten toedoen van de vergunninghouder diens echtgenoot of partner onverwacht voor een inkomensverlies komt te staan. Het verzoek tot overdracht dient schriftelijk te worden gedaan.

In andere gevallen kan geen overdracht plaatsvinden aan een ander, ook niet bij scheiding, faillissement of surseance van betaling. Gelet op het karakter van de ambulante handel en ruimtelijke overwegingen houden we vast aan het persoonlijk innemen van een standplaats en het niet overdraagbaar zijn van een vergunning.

Winkeltijdenwet 1996

De Winkeltijdenwet is aangepast. Winkels mogen ook op elke zondag open. Dit geldt ook voor commerciële standplaatshouders. De standplaatshouders die goederen verkopen of commerciële diensten aanbieden dienen zich aan de Winkeltijdenwet te houden. Voor niet commerciële standplaatsen worden de tijden dat men mag staan in de vergunning zelf opgenomen. Alleen standplaatshouders die direct voor consumptie geschikte eetwaren en alcoholvrije dranken verkopen mogen dit ook doen op zon- en feestdagen. In de Verordening winkeltijden Assen is een algemene vrijstelling opgenomen voor zon- en feestdagen van 12:00 tot 18:00 uur.

Hoofdstuk 4 Waar willen we standplaatsen?

Maximumstelsel in Assen

De gemeente wijst de plekken aan waar standhouders kunnen staan. Dit wordt het maximumstelsel genoemd. Standhouders mogen in de stad geen andere plek innemen met uitzondering van particulier terrein.

Er is slechts een beperkt aantal locaties binnen de gemeente Assen beschikbaar om standplaats in te nemen. Het aantal locaties op gemeentegrond ligt vast. Dit houdt verband met het feit dat de gemeente Assen een restrictief beleid voorstaat dat wildgroei tracht te voorkomen.

Er zijn op dit moment 10 plekken in de binnenstad aangewezen waar een continue standplaats mag worden ingenomen. Deze standplaatshouders hebben allen een vergunning voor onbepaalde tijd. Een aantal plekken is niet meer beschikbaar vanwege de ontwikkeling van de Florijn As en het project Havenkwartier.

Standplaatsen in de openbare ruimte mogen niet zomaar geweigerd worden. De weigeringsgronden staan omschreven in de APV. De weigeringsgronden bepalen waarom je op bepaalde locaties wel een plek mag innemen en op andere locaties niet. Dit moet onderbouwd zijn op grond van:

- de openbare orde en veiligheid;
- ter bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;
- de verkeersveiligheid;
- aantasting is van het verzorgingsniveau voor de consument;
- de bestaande bestemming

Aspecten die te maken hebben met openbare orde en veiligheid of het uiterlijk aanzien van de omgeving zijn bijvoorbeeld: brandgevaar, verkeersbelemmeringen en/of het zicht benemen op monumentale gevels. Dus als we plekken aanwijzen, moet op grond van de bovenstaande argumenten te onderbouwen zijn dat een standplaatshouder daar mag staan en nergens anders.

Bij meer plekken neemt de overlast onverantwoord toe. Dat wil niet zeggen dat er in de loop van de tijd plekken kunnen vervallen of bijkomen. Dit heeft te maken met ruimtelijke wijzigingen welke aanleiding zijn voor het bijstellen van het maximumstelsel.

Een stad is immers een dynamisch gegeven, ruimtelijk vinden er voortdurend wijzigingen plaats en daar moeten we op kunnen inspelen.

Uitgangspunten

Voor het aanwijzen van de standplaatsen binnen het maximumstelsel hanteren we de volgende uitgangspunten:

- Continue en seizoen standplaats alleen bij of op een openbare ontmoetingsruimte;
- 1 continue en 1 seizoen standplaats in of op:
 - Bedrijventerreinen. Het begrip bedrijventerrein wordt ook gehanteerd voor een samenvoeging van meerdere kleine bedrijventerreinen. Als bijvoorbeeld De Lauwers, Zendmastlocatie en Kloosterveen;
 - Winkelcentra;
 - Recreatiegebieden;
 - Carpoolplaatsen;
 - De dorpen;
- Het Asser centrum moet seizoen en incidentele standplaatsen kunnen hebben. Er worden geen continue standplaatsen meer aangegeven om het gebruik van het leegstaand vastgoed in de Binnenstad te bevorderen. Uitzondering hierop zijn de standplaatsen voor de Mercuriusgarage (viskraam) en op het Koopmansplein (oliebollenkraam). In dit geval wordt rekening gehouden met verworven rechten en afspraken uit het verleden. De verworven rechten betreft het in gebruik nemen van de betreffende standplaats in de binnenstad. De gemeente is voornemens om geen continue standplaatsen in de binnenstad aan te wijzen de betreffende ondernemers hebben een vergunning voor onbepaalde tijd. Op het punt van de overige regels kan er geen aanspraak op verworven rechten worden gemaakt. De vergunningen staan op naam en er zal geen mogelijkheid zijn om in afwijking van de regels de vergunning over te laten gaan;
- Ingeval dat er onduidelijkheid is over de Ruimtelijke ontwikkelingen op korte middellange termijn (1-4 jaar) worden er geen continue en seizoen standplaatsen aangeduid;
- Bij toetsing van de plekken neemt de gemeente redelijkheid en billijkheid in acht.
- Bij duiding van de continue, seizoen, incidentele en tijdelijke standplaatsen wordt de haalbaarheid van de bedrijfsvoering niet betrokken. Er wordt alleen gekeken of de plek geschikt is, niet naar de verdiensten voor de ondernemer.
- De standplaatsen in de dorpen Ter aard, loon en Witten zijn optioneel. Ingeval er interesse bestaat om standplaatsen in te nemen zullen deze in overleg met de bewoners worden vastgesteld.

Standplaats op grond particulier

Er worden niet alleen op gemeentegrond standplaatsen aangevraagd. Er zijn ook standplaatshouders die een plek innemen op het terrein van een particulier. Ook hier moet een vergunning voor worden aangevraagd en de eigenaar van de grond moet toestemming geven. Het gaat om openbare terreinen, zoals parkeerplaatsen bij winkelcentra. Vaak wordt juist op verzoek van de eigenaar van de grond een standplaats ingenomen. Dit is bijvoorbeeld het geval bij een opening of een verkoopactie van een winkel. Ook verkoopmiddelen op particuliere terreinen moeten mobiel zijn. De weigeringsgronden zijn gelijk aan die bij de toetsing van een standplaats op gemeentegrond worden gehanteerd.

Bij aanvragen op particuliere grond zal ook gekeken worden naar het aantal plekken dat kan worden ingenomen op het particuliere terrein. Het maximum aantal standplaatsen wat op particulier terrein mag worden ingenomen is 3. Voorkomen moet worden dat er markten ontstaan.

Voor een standplaats op particulier terrein kan de gemeente geen huur vragen, het betreft immers geen gemeentegrond.

Het uiterlijk aanzien van de omgeving

Als een standplaats het uiterlijk aanzien van de omgeving niet zodanig verstoort dat daardoor het karakter van de omgeving wordt aangetast, kan de plek worden ingenomen.

De eerste vraag die zich voordoet is wat verstaan wordt onder het uiterlijk aanzien van de omgeving. Dit is een ruim begrip.

Het gaat om die specifieke wagen in die bepaalde omgeving. In een omgeving van historische panden of een zorgvuldig ingericht plein zal een verkoopwagen meer storen ten opzichte van het uiterlijk aanzien van die omgeving dan ten opzichte van het uiterlijk aanzien van een industrieterrein. Op een industriegebied bijvoorbeeld zullen niet snel monumentale panden staan. Voor de plekken die zijn aangewezen is deze grond betrokken bij de afweging waar een plek geschikt is voor een standplaats.

In bijlage 2 zijn de criteria toegevoegd waaraan de locaties zijn getoetst m.b.t. het begrip "ter bescherming van het uiterlijk aanzien". Om dezelfde belang te behartigen zijn hiernaast de criteria aangegeven waarop het verkoopmiddel zal worden getoetst.

Verzorgingsniveau voor de consument.

Op een tweetal gronden kan de aanvraag voor het innemen van een standplaats worden afgewezen wanneer het voorzieningenniveau ter plaatse in gevaar komt. Ten eerste om winkeliers in een nieuw opgezet winkelcentrum te beschermen tegen concurrentie door standplaathouders. In de jurisprudentie is aanvaard dat winkeliers gedurende een bepaalde periode, waarin de aanloopkosten nog hoog zijn, gevrijwaard dienen te zijn van concurrentie d.m.v. standplaatsen, in het belang van het opzetten van een voldoende voorzieningenniveau voor de consument. Er zal per geval worden gekeken wat redelijk is. Hierbij wordt opgemerkt dat de vergunning niet geweigerd mag worden enkel omdat door vergunningverlening er concurrentie ontstaat met omliggende winkels.

Ten tweede, wanneer blijkt dat binnen een verzorgingsgebied nog slechts één winkel is gevestigd die door de concurrentie van een standplaathouder ten onder dreigt te gaan. De betrokken ondernemer moet dan aantonen dat de levensvatbaarheid van zijn winkel in het gedrang is. In dat geval kan worden geconstateerd dat een redelijk verzorgingsniveau voor de consument in gevaar komt.

Geen kramen met gefrituurde producten bij scholen voor het voortgezet onderwijs.

De Wet publieke gezondheid geeft de gemeente een taak samen met het rijk ter bevordering van de gezondheid. Hiertoe investeert de gemeente Assen in de gezondheid van de jeugd, omdat een gezonde jeugd de meest gunstige maatschappelijke en economische perspectieven heeft en biedt. Uit onderzoek blijkt dat een toename van het aantal kinderen met overgewicht stabiliseert, het blijft echter een veronrustend gegeven dat 23 % van de kinderen kampt met overgewicht. Een kanttekening bij gezondheidsbeleid is dat wij als gemeente de gezondheid niet altijd kunnen beïnvloeden, omdat gezondheid mede van biologische en erfelijke factoren afhankelijk is. Wij kunnen echter wel de voorwaarden voor gezondheid scheppen. Hiermee stimuleren wij gezonde keuzes en leggen wij de sociale en maatschappelijke basis voor gezond gedrag. Wij willen positief gedrag stimuleren. Daar waar mogelijk creëren we een omgeving die uitnodigt tot gezond gedrag.

Voor het gezondheidsbeleid liggen er kansen in de verlening, het toezicht en de handhaving van gezondheidsgevoelige vergunningen, zoals evenementenvergunningen, standplaatsvergunningen, drank- en horecavergunningen en bouwvergunningen.

Assen wil ook duurzaam voedsel en gezond eten bevorderen. We willen hierbij het gedrag ontmoedigen dat schadelijk is en negatieve effecten heeft op andere mensen, dieren en de natuur. We streven naar een geïnspireerde en gezonde consument.

Daar waar mogelijk is passen we hiervoor regels aan. Een uitgangspunt hierbij is om gezonde keuzes aan te bieden uit automaten. Dit laatste gaat vooral over de eigen organisatie van de gemeente, maar ook scholen zijn vandaag de dag bezig met een gezonder aanbod in hun schoolkantines.

Het is dan vreemd dat er een verkoopmiddel dat ongezonde gefrituurde producten brengt, voor of nabij de school kan staan. Vanuit deze visie wil de gemeente gezond eten voor de jeugd stimuleren, zodat de jeugd bewust met voedsel omgaat en er uiteindelijk geïnspireerde en gezonde consumenten ontstaan. Gelet hierop willen we geen verkoopmiddelen die gefrituurde producten verkopen in een straal van 250 meter rond scholen. Wij willen hiermee een bijdrage leveren aan het terugdringen van overgewicht en het stimuleren van gezond eetgedrag bij de jeugd. We kunnen niet voorkomen dat er ongezond wordt gegeten, maar we kunnen wel de verleiding tot ongezond eetgedrag wat minder maken door te voorkomen dat er een standplaats met gefrituurde producten direct voor of in de nabijheid van een school voor voortgezet onderwijs wordt ingenomen.

Ook andere gemeenten hebben een dergelijk beleid. Zo staat Zwolle de verkoop van etenswaren niet toe bij scholen binnen een straal van 100 meter en Groningen in een straal van 250 meter.

Samenloop met andere activiteiten Incidentele standplaatsen en evenementen

Vaak willen standplaathouders meeliften met een evenement en profiteren van de vele bezoekers. Zo willen veel kramen die etenswaren verkopen een plekje op een evenemententerrein. Deze aanvragen

worden doorgezonden naar de organisatie van het evenement. De organisatie kan beslissen of ze de kraam een onderdeel van het evenement wil laten zijn.

Het gaat hier dus om standplaatshouders die mee willen doen met het evenement. Dit is wat anders dan standplaatshouders die in de buurt van het evenement willen staan. Zij moeten wel een standplaatsvergunning aanvragen.

Standplaatsen en de Kermis

Standplaatshouders mogen niet staan tijdens kermissen (inclusief op- en afbouw) als de vergunde of aangevraagde plek op het kermisterrein ligt.

Standplaatsen in Assen

De locaties zijn via de Geo-portal van de gemeente Assen aangegeven en te raadplegen.

In bijlage 3 zijn op de tekening 'Overzicht Standplaatsen Assen' en de lijst de locaties aangegeven. We geven geen plekken voor incidentele standplaatsen op een kaart aan. Zij staan immers maar kort. Na besluitvorming is de tekening te raadplegen via de website van Assen en kunnen de standplaatshouders via dit systeem inschrijven voor een vrijvallende en/of nieuwe standplaats.

Hoofdstuk 5 Kosten Standplaats

Continue standplaatsen en seizoenplaats

Op dit moment worden voor de plekken die liggen op gemeenteground aan de standplaatshouders vergunningen voor onbepaalde tijd verleend. Op basis van de oppervlakte van de standplaats en het aantal dagen dat de plek wordt ingenomen wordt de precario in het volgend jaar bepaald en in rekening gebracht. Er is geen differentiatie op basis van branchering en/of commerciële aantrekkelijkheid van de locatie. Dit willen we zo houden om de administratieve druk zo laag mogelijk te houden.

Prijs voor incidentele standplaatsen

Voor een tijdelijke standplaats onder het huidige beleid waarbij commerciële waren aan de man worden gebracht, wordt een dagprijs van 0,55 euro per m2 gevraagd.

We hanteren één bedrag voor een incidentele commerciële standplaats en promostands, en stellen daarbij ook de maximale grootte vast. De huur voor de grond is een gemiddelde prijs gelet op wat er landelijk wordt gevraagd.

We achten een maximale grootte van 10 m2 reëel. Een incidentele commerciële standplaats hoeft geen investeringen te doen die een vaste standplaats wel moet doen. Deze oppervlakte eis voorkomt dat bijvoorbeeld een bedrijf het hele Koopmansplein gebruikt voor het verkopen van tenten omdat er nauwelijks kosten aan de vergunning zijn verbonden. Om dit laatste te voorkomen is het ook beter om een maximum grootte van een incidentele standplaats aan te geven.

Houders van een tijdelijke standplaats met een ideëel doel hoeven nu niets te betalen. Dit willen we zo houden. Incidentele standplaatsen worden vooral voor goede doelen ingenomen.

Hoofdstuk 6 Afschaffen wachtlijst

Op dit moment is er een wachtlijst voor de stad waarop men aan kan geven voor welke plekken in de binnenstad men belangstelling heeft. Als er een plek vrijkomt, komt degene in aanmerking die voor de plek belangstelling heeft getoond en het hoogst op de lijst staat. Op dit moment is de lijst verouderd. Er staan personen al jaren op. Dit vindt zijn oorzaak mede in het feit dat er niet snel plekken vrijkomen op geliefde plaatsen waar veel publiek komt.

We stellen voor de wachtlijst geheel af schaffen en op de website van de gemeente bekend maken dat er een plek vrijkomt. Belangstellenden kunnen dan reageren binnen een door de gemeente vastgestelde termijn. Zijn er meerdere gegadigden die aan de criteria voor een standplaats voldoen, dan zal er tussen hen geloot worden.

Hoofdstuk 7 Nieuwe initiatieven/bijzondere gevallen

Soms zijn er nieuwe initiatieven van standplaatshouders die een (continue) plek in de stad willen innemen, waarmee in het beleid geen rekening is gehouden. Het valt namelijk niet te voorzien wat voor ideeën toekomstige standplaatshouders hebben. Aan de ene kant willen we regels stellen zodat het voor handhavers en vergunningverleners duidelijk is waaraan zij moeten toetsen, aan de andere kant willen we nieuwe waardevolle initiatieven niet bij voorbaat tegenhouden. Ook willen we niet de ene standplaatshouder ten opzichte van de andere standplaatshouder benadelen.

Uit ervaring kunnen we zeggen dat 80% reguliere aanvragen zijn die geen problemen opleveren. Daarvoor kan zondermeer een vergunning afgegeven worden, als er plek is en men aan de voorwaarden voldoet. Soms zijn er echter twijfelgevallen. Er is iets nieuws dat afwijkt van het aanbod van bestaande standplaatsen en het voegt wellicht wat aan de stad toe. We schatten dat niet meer dan 20% afwijkt. We willen deze categorie voorleggen aan het college om een oordeel daarover te geven.

Het college kan een brede belangenafweging maken met betrekking tot de vraag of er in de openbare ruimte nog plaats is voor een extra standplaats en of deze standplaats een meerwaarde heeft voor de stad. Een vergunning is mogelijk als de gemeente vindt dat dat andere belangen zwaarder wegen dan de belangen op grond waarvan de vergunning volgens het beleid niet verleend kan worden.

We kunnen ons voorstellen dat verkoopmiddelen die geen voorzieningen zoals water en stroom nodig hebben en klein van afmeting zijn (niet groter dan 6 m²) eerder voor een vergunning in aanmerking kunnen komen als zij een meerwaarde hebben omdat zij minder impact op de omgeving hebben.

Overigens als er echt geen ruimte meer is voor een standplaats in een gebied, blijft nog de mogelijkheid van venten over. Voor venten is geen vergunning meer nodig, wel moet men zich aan de algemene voorwaarden genoemd in de APV houden. Dit betekent dat men niet op één plek langer dan 5 minuten mag blijven staan maar steeds verder moet rijden.

Maatschappelijk toegevoegde waarde

Wanneer een standplaats niet voldoet aan alle criteria kan er alsnog een standplaatsvergunning verleend worden als de standplaats een maatschappelijk toegevoegde waarde heeft. Dit geldt bijvoorbeeld voor oliebolenkramen. Hieronder wordt dit verduidelijkt met een voorbeeld.

Een aanvraag voor een frietkraam op een parkeerterrein van een wijkwinkelcentrum wordt geweigerd op basis van een verslechterde bereikbaarheid van het winkelcentrum. De parkeerdruk is hoog en de standplaats zou drie parkeerplaatsen in beslag nemen.

Op een aanvraag voor een oliebolenkraam op dezelfde locatie wordt echter wel positief geadviseerd. Als stad vinden we het belangrijk dat de inwoners in de wintermaanden (maximaal drie en een halve maand) de mogelijkheid hebben - om volgens traditie - oliebollen te kopen. De oliebolenkraam heeft hiermee een maatschappelijk toegevoegde waarde die van groter belang wordt geacht dan een verslechterde bereikbaarheid. Omdat de oliebolenkraam niet langer dan drie en een halve maand staat, vinden we het tijdelijk verkleinen van het aantal parkeerplaatsen met drie acceptabel.

De maatschappelijke waarde is in dit geval belangrijker dan de tijdelijke verslechterde bereikbaarheid. Ook hebbende oliebolenkramen een sfeer verhogende uitstraling door de vormgeving van de kraam. Een frietkraam wil meestal langer dan drie en een halve maand staan, maar ook al zou deze kraam niet langer dan drie en een halve maand willen staan, dan is er bij friet geen sprake van een traditie en een tijdsgebonden product. Immers friet eten is niet gebonden aan een bepaalde activiteit zoals het vieren van oud en nieuw.

De toetsing aan alle bovengenoemde criteria, dient goed gemotiveerd te worden. Het moet voor de aanvrager duidelijk zijn waarom hij mag staan of waarom de vergunning geweigerd wordt.

Overgangsregeling

De wachtlijst zoals deze er op d.d. 1-6-2015 eruit ziet (Bijlage 4) wordt tot 1-6-2016 gehanteerd. Gedurende deze periode wordt de lijst niet meer aangevuld. Ingeval er een standplaats in deze periode vrijkomt wordt deze eerst aangeboden aan de persoon die het hoogst op de lijst staat. Ziet deze persoon af van de aangeboden plaats wordt deze plaats aangeboden aan de volgende op de lijst. Etc. De persoon die de standplaats afwijst wordt van de wachtlijst verwijderd. Op 1-6-2016 komt de wachtlijst te vervallen. Ingeval er geen personen op de wachtlijst meer staan wordt de plaats via de website van Assen aangeboden.

Hoofdstuk 8 Diversen

Milieuvoorschriften

Het komt bij viskramen wel voor dat er geklaagd wordt over stank. Als het gaat om standplaatsen die regelmatig staan en bakken en/of frituren is er sprake van een inrichting op grond van de Wet milieubeheer. Behalve aan de voorwaarden van de standplaatsvergunning moet de verkoopwagen ook voldoen aan milieuvoorschriften. (Activiteitenbesluit)

De VNG heeft een instructieboekje uitgegeven waarin milieuzonering voor bedrijven is aangegeven. Afgaand op de indicaties in dit boekje zou een kraam waarin gebakken en/of gefrituurd wordt op een afstand van 10 meter van gevels geplaatst, geen geuroverlast geven. Als deze afstand wordt gehanteerd gaat de Raad van State er vanuit dat geuroverlast niet waarschijnlijk is. Binnen die 10 meter moet gemotiveerd kunnen worden waarom van deze afstand is afgeweken. Gelet hierop stellen we voor dat in de afstand van verkoopwagens waarin gebakken en/of gefrituurd wordt tot gevels 10 meter moet bedragen. Binnen de 10 meter worden aanvragen afgewezen op grond van artikel 1:8 APV wegens milieuoeverlast.

Dit wil niet zeggen als een verkoopmiddel (meer dan) 10 meter van de gevels afstaat er geen geuroverlast kan zijn. Ieder geval is weer anders. Als blijkt dat er ook buiten de 10 meter sprake is van geuroverlast, moet de standplaatshouder ook dan investeren in een geurinstallatie. Hij moet immers altijd voldoen aan de milieuvoorschriften.

In de gebieden waar het maximumstelsel geldt, ligt dit anders, daar gebeurt veel en is de ruimte beperkt en compact. Dit betekent dat in deze gebieden kramen wel dicht op gevels mogen staan, maar dat ook aan de milieuvoorschriften moeten worden voldaan. Dit brengt met zich mee dat de eigenaar van het verkoopmiddel in een installatie zal moeten investeren die geuroverlast tegengaat.

Uitzondering

Ook in buitengebieden waar het maximumstelsel niet geldt, kan een verkoopmiddel waarin gebakken en/of gefrituurd wordt binnen de 10 meter worden geplaatst.

Deze mogelijkheid is er als er geen overlast valt te verwachten. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen als het verkoopmiddel op een industrieterrein staat, waarbij de eigenaar van het pand toestemming heeft gegeven voor plaatsing binnen de 10 meter. Ook dan blijven de milieuvorschriften op zich gelden, er valt echter minder overlast te verwachten. Het moet goed gemotiveerd worden waarom we toch binnen 10 meter toestaan.

Omgevingsvergunning

In de bestemmingsplannen is/wordt ambulante detailhandel geregeld via een specifieke aanduiding op de verbeelding. Alle aanvragen voor standplaatsen op nieuwe locaties kunnen- indien positief beoordeeld- worden gefaciliteerd door een "Omgevingsvergunning voor afwijking van het bestemmingsplan". Het besluit tot het afwijken van het bestemmingsplan met een buitenplanse ontheffing moet gepubliceerd worden en er staat bezwaar en beroep tegen open door belanghebbenden.

Voorzieningen

Standplaatshouders zullen gebruik willen maken van voorzieningen als elektriciteit en water. De verantwoordelijkheid voor deze voorzieningen ligt bij de standplaatshouders. Indien de standplaatshouders voorzieningen plaatsen in gemeentegrond moet hiervoor toestemming aan de gemeente worden gevraagd waarbij afspraken worden gemaakt over de locatie van de voorzieningen. De voorzieningen moeten geplaatst worden in een bovengronds integrale meterkast. Alle kosten voor de aanleg, onderhoud en verwijderen van de voorzieningen komen voor rekening van de vergunninghouder. Als een nieuwe vergunninghouder niet bereid is om de voorzieningen over te nemen of als er geen kandidaat voor de standplaats is levert de standplaatshouder de standplaatslocatie geheel ontruimd en schoon op. De standplaatslocatie wordt in de zelfde staat opgeleverd als waarin deze is uitgegeven.

Uitzondering op de beleidsregels

Artikel 4.84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) luidt: "Het bestuursorgaan handelt in overeenstemming met de beleidsregel, tenzij dat voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen".

Dit artikel bevat een uitzonderingsmogelijkheid op de beleidsregels. Het moet dan gaan om bijzondere omstandigheden. Het mag niet gaan om een structurele afwijking van de beleidsregels, dan is het aangewezen om het beleid aan te passen. Het gaat hierbij om omstandigheden die kennelijk niet voorzien zijn toen de beleidsregels werden gemaakt. Er moet een afweging worden gemaakt tussen de belangen van belanghebbende(n) en het te dienen doel van de beleidsregel. Als het volgen van de beleidsregel de belanghebbende(n) onevenredig schaadt ten opzichte van het doel van de beleidsregel dan mag de beleidsregel niet worden toegepast.

Slot

Een uitwerking van de in de voorgaande pagina's genoemde uitgangspunten leidt tot een duidelijk beleid. Een beleid dat een afwegingskader geeft voor het wel of niet verlenen van een vergunning. Het moet voor vergunningverleners helder zijn waaraan getoetst moet worden bij de verlening of weigering van de vergunning. Het moet voor vergunning aanvragers en toezichthouders duidelijk zijn wat er wel en niet mag in de stad en aan welke voorschriften standplaatshouders zich hebben te houden.

Ook houden we door middel van de beleidsregels greep op de openbare ruimte.

Met de beleidsregels wordt wildgroei van standplaatsen in de stad voorkomen, zodat verrommeling wordt tegengegaan.

Handhaving

Het in deze notitie besproken beleid en vooral de gemaakte keuzes, staan en vallen met handhaving. De handhaving gebeurt door de toezichthouders van Stadstoezicht van de gemeente Assen. Er zal projectmatig worden gehandhaafd. Er wordt elk jaar een handhavingsprogramma voor de openbare ruimte opgesteld. Per jaar zullen steeds verschillende onderdelen gecontroleerd worden. Daarnaast zal een standplaatshouder gecontroleerd worden als daarover klachten binnen komen van burgers. Dat is nu ook zo.

Overgangsbeleid

1. De wachtlijst blijft nog tot 1-6-2016 van kracht na de invoeringsdatum van het beleid. Er worden vanaf 1-6-2015 geen nieuwe personen op de wachtlijst geplaatst;
2. Vergunningen die zijn verleend en die van kracht zijn op het moment van inwerkingtreding van dit beleid worden aangemerkt als vergunningen krachtens dit beleid totdat zij zijn ingetrokken.
3. Indien voor het tijdstip van inwerkingtreding van het beleid een aanvraag om een vergunning is ingediend, waarop nog niet is beslist, wordt daarop dit beleid toegepast.

Aldus vastgesteld in de evrgadering van B&W van de gemeente Assen op 15 december 2015

M.L.J. Out, voorzitter

T. Dijkstra, secretaris

Bijlage 1 Juridisch kader

Juridisch kader (Algemene Plaatselijke Verordening)

Artikel 1:8 Weigerings gronden

De vergunning of ontheffing kan door het bevoegd gezag of het bevoegde bestuursorgaan worden geweigerd in het belang van:

- a) de openbare orde;
- b) de openbare veiligheid;
- c) de volksgezondheid;
- d) de bescherming van het milieu.

Afdeling 4 Standplaatsen

Artikel 5:18

Begripsbepaling

• In deze afdeling wordt verstaan onder standplaats: het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen of het anderszins aanbieden van goederen en diensten, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraam, een wagen of een tafel oftewel een mobiel verkoopmiddel.

• Onder standplaats wordt niet verstaan:

- een vaste plaats op een jaarmarkt of markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet;
- een vaste plaats op een evenement als bedoeld in artikel 2:24.

Artikel 5:19

Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

- Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.
- Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd:
- indien de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan eisen van redelijke welstand;
- indien als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van een vergunning voor het hebben van een standplaats voor het verkopen van goederen een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt;
- aantoonbare toekomstige ruimtelijke en/of planologische ontwikkelingen.
- Het college houdt de beslissing op een aanvraag voor een standplaatsvergunning aan, indien de aanvraag een activiteit betreft waarvoor tevens een vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer is vereist en indien geen toepassing kan worden gegeven aan het derde lid of artikel 1:8, tot de dag waarop de beslissing over de Wet- milieuvergunningaanvraag is genomen.
- Het college kan standplaatsen aanwijzen waarvoor in afwijking van het bepaalde in het eerste lid een meldingsplicht geldt.

Artikel 5:19

Toestemming rechthebbende

Het is de rechthebbende op een perceel verboden toe te staan dat daarop zonder vergunning van het college standplaats wordt of is ingenomen.

Artikel 5:20

Afbakeningsbepalingen

- Het verbod van artikel 5:18, eerste lid geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of in provinciale verordeningen.
- De weigeringsgrond van artikel 5:18, tweede lid, onder a, geldt niet voor bouwwerken.

Definitie soorten standplaatsen

Continue standplaats

Het gaat om de verkoper die gedurende één dag, of meerdere dagen per week het hele jaar door een vaste plek in de stad inneemt. Het gaat dus om het met regelmaat per week innemen van een vaste plek vanwaar de goederen verkocht worden. Dit zijn ondernemers die met de verkoop van goederen of diensten hun inkomen verwerven.

Duur van de vergunning

Deze standplaatshouders krijgen een vergunning voor onbepaalde tijd.

Seizoenplaats

De seizoenplaats is de standplaats die ofwel alleen in het winterseizoen of in het zomerseizoen wordt ingenomen. Het betreft oliebollenverkopers in de winter en ijsverkopers in de zomer.

Duur van de vergunning.

Voor het winterseizoen In de winter mogen oliebollenverkopers maximaal vier maanden aaneengesloten staan, van 1 oktober t/m 31 januari. Zij hoeven in deze maanden geen mobiel verkoopmiddel te hebben. Ijsverkopers mogen maximaal 8 maanden staan in de zomer.

Incidentele standplaats

De incidentele standplaats is de plek die niet elke week het hele jaar door wordt ingenomen. Er is geen regelmaat het hele jaar door.

Duur van de standplaats

Een incidentele standplaats mag maximaal 1 dag staan.

Tijdelijke standplaats

Een tijdelijke standplaats is de plek die gedurende bepaalde tijd wordt ingenomen.

Bij de volgende situaties wordt een tijdelijke vergunning verleend:

Het gaat vaak om een standplaatshouder die een standplaats inneemt in een gebied dat nog in ontwikkeling is. Er wordt gekeken of de vergunning te zijner tijd kan worden omgezet in een continue vergunning voor onbepaalde tijd.

Of: er wordt een vergunning aangevraagd voor bepaalde tijd. Deze bepaalde tijd is langer dan mogelijk is voor een incidentele vergunning. Er zal dan een belangenafweging gemaakt worden of deze bepaalde tijd toch toegestaan kan worden. In dat geval wordt een tijdelijke vergunning verleend.

Bijlage 2 Toetsingsformulier

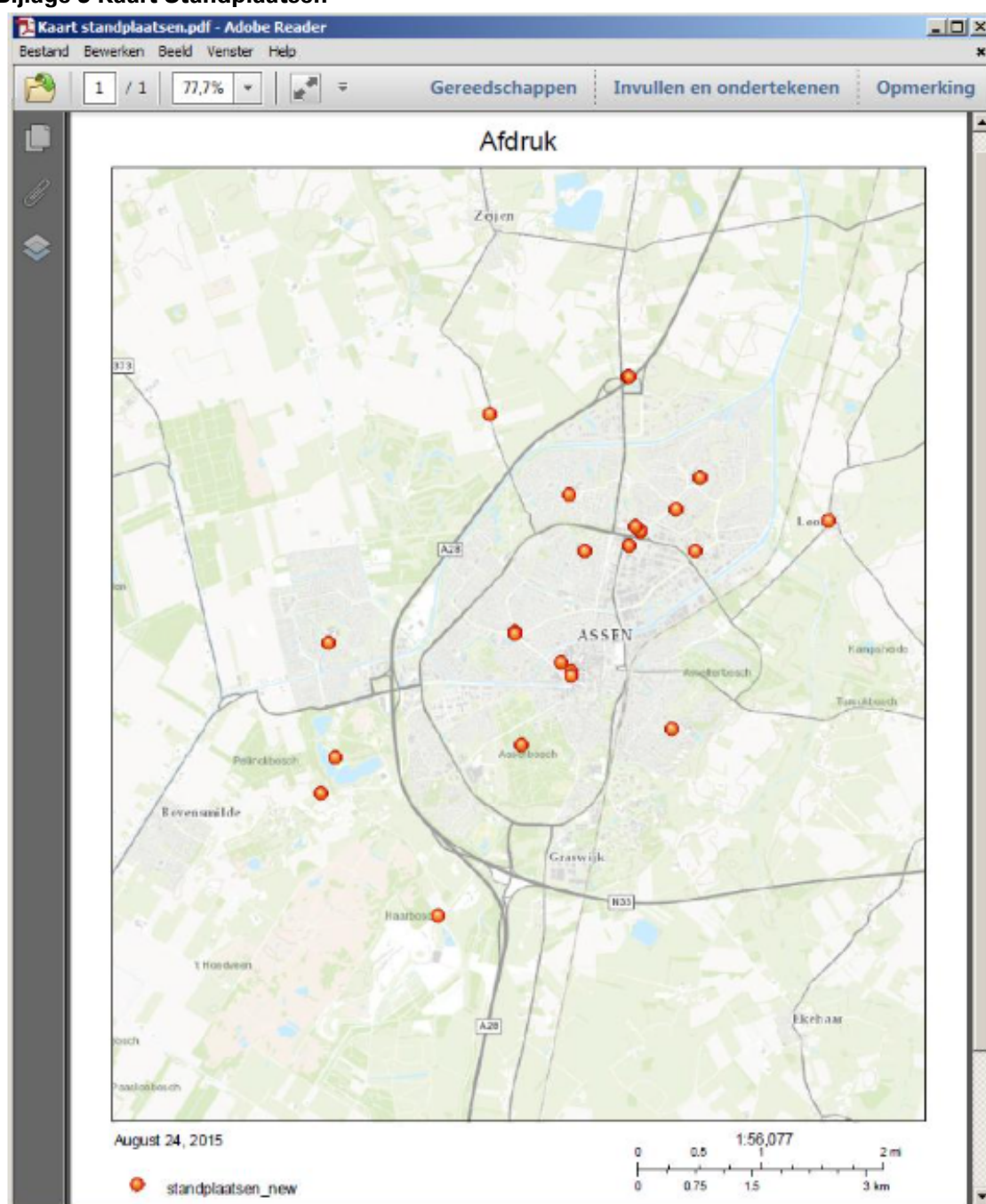
Toetsingsformulier standplaats: Verkeersstoets en *Ruimtelijke toets*

Criteria	Omschrijving	Akkoord	Opmerking
Locatie	De locatie van het verkoopmiddel geeft geen aanleiding tot ongewenste en onveilige oversteekbewegingen.	Ja / Nee	
Bewegingsruimte	Verkeersdeelnemers hebben voldoende ruimte om zich veilig door het verkeer te kunnen bewegen.	Ja / Nee	
Doorstroming verkeer	Het verkoopmiddel vormt geen beperking voor de doorstroming van al het verkeer.	Ja / Nee	
Zicht	Het verkoopmiddel wordt zo neergezet dat verkeersdeelnemers altijd vrij zicht hebben om de verkeerssituatie goed in te kunnen schatten.	Ja / Nee	
Parkeren (1)	Er zijn voldoende parkeermogelijkheden in de directe omgeving van het verkoopmiddel waar klanten kunnen parkeren zonder daarbij verkeers-onveilige situaties en beperking van de doorstroming mee te veroorzaken.	Ja / Nee	
Parkeren (2)	De locatie van het verkoopmiddel leidt niet direct tot ongewenste parkeeracties.	Ja / Nee	
Bereikbaarheid percelen	Het verkoopmiddel wordt zo neergezet dat alle percelen in de directe omgeving van de standplaats vrij toegankelijk zijn. De bereikbaarheid van de percelen wordt niet belemmerd.	Ja / Nee	
Hulpverleningsdiensten	De bereikbaarheid voor hulpdiensten wordt niet belemmerd. Het verkoopmiddel en de nabijgelegen percelen en straten zijn goed bereikbaar voor hulpdiensten.	Ja / Nee	
Omgeving: afsluiten	Het verkoopmiddel sluit zich niet af voor zijn omgeving. De achterkant verkoopmiddel is niet georiënteerd op belangrijke openbare ruimte of bebouwing.	Ja / Nee	
Omgeving: wanverhouding	Openbare ruimtes in de stad zijn vaak als geheel ontworpen. De verhouding tussen open ruimte, bebouwing en groen spelen hierin een belangrijke rol. Een verkoopmiddel kan deze verhouding verstoren. Het verkoopmiddel veroorzaakt geen wanverhouding in de omgeving.	Ja / Nee	
Stedenbouw	Het verkoopmiddel doet geen afbreuk aan stedenbouwkundige bijzonderheden en detaillering.	Ja / Nee	
Landschap	Het verkoopmiddel doet geen afbreuk aan landschappelijke bijzonderheden en detaillering.	Ja / Nee	
Ecologie	Het verkoopmiddel doet geen afbreuk aan ecologische bijzonderheden.	Ja / Nee	
Monumenten en erfgoed	Het verkoopmiddel doet geen afbreuk aan historische en/of monumentale bijzonderheden en detaillering.	Ja / Nee	

Toetsingsformulier verkoopmiddel:

Criteria	Omschrijving	Akkoord	Opmerking
Verkoopmiddel: materiaalgebruik	Het verkoopmiddel is voldoende herkenbaar als verkoopmiddel.	Ja / Nee	
Verkoopmiddel: reclameobjecten	Er wordt geen reclame voor en/of verwijzing naar het verkoopmiddel en de te koop aangeboden waar buiten de opstelplek van het verkoopmiddel geplaatst.	Ja / Nee	
Verkoopmiddel: Mobiel	Het verkoopmiddel is mobiel.	Ja / Nee	
Terras	Het verkoopmiddel en de opstelplek zijn niet voorzien van een terras.	Ja / Nee	
Verkoopmiddel: materiaalgebruik	Het verkoopmiddel is niet voorzien van armoedig materiaalgebruik.	Ja / Nee	
Verkoopmiddel: ruimtegebruik	Het verkoopmiddel neemt niet meer ruimte in dan 30 m ² .	Ja / Nee	
Verkoopmiddel: kleuren	Felle of contrasterende kleuren kunnen een weigeringsgrond zijn in een bepaalde omgeving. Dat wil niet zeggen dat felle of contrasterende kleuren bij voorbaat nergens toegepast kunnen worden. Het kleurgebruik van het verkoopmiddel doet geen afbreuk aan het uiterlijk aanzien van de omgeving.	Ja / Nee	
Verkoopmiddel: reclame	Het verkoopmiddel is niet voorzien van opdringerige reclame.	Ja / Nee	
Verkoopmiddel: reclameobjecten	-Er worden geen videoschermen of wisselschermen in, op, aan en bij het verkoopmiddel geplaatst. -Er wordt geen (uitstralende) reclameverlichting in, op, aan en bij het verkoopmiddel geplaatst; -Reclame uitingen zitten vast aan het verkoopmiddel.	Ja / Nee	

Bijlage 3 Kaart Standplaatsen

Bijlage 4 Wachtlijst d.d. 1-6-2015